

Výzkumy postojů k osobám s postižením - úskalí - shrnutí

Sociální zařazení a postoje k osobám s postižením

28. 11. 2012

Sociální zařazení a postoje k osobám s postižením (Lynch, 2011) a Anson (2006) považují za nešťastnou okolnost skutečnost, že lidé s postižením jsou často vnímáni jako lidé s jinými potřebami, než jsou lidé bez postižení. Tento přístup může vést k tomu, že lidé s postižením jsou vnímáni jako lidé, kteří potřebují pomoc, a ne jako lidé, kteří mají právo na rovnost.

Sociální zařazení a postoje k osobám s postižením (Lynch, 2011) a Anson (2006) považují za nešťastnou okolnost skutečnost, že lidé s postižením jsou často vnímáni jako lidé s jinými potřebami, než jsou lidé bez postižení. Tento přístup může vést k tomu, že lidé s postižením jsou vnímáni jako lidé, kteří potřebují pomoc, a ne jako lidé, kteří mají právo na rovnost.

21.000 s postižením a 1.000 bez postižení mají podobné postoje k osobám s postižením (Lynch, 2011)

1. Úroveň akceptace postojů k osobám s postižením se liší podle země (Lynch, 2011) nebo podle typu postižení (Lynch, 2011)

1. Úroveň akceptace postojů k osobám s postižením se liší podle země (Lynch, 2011) nebo podle typu postižení (Lynch, 2011)

Negativní postoje k osobám s postižením (Lynch, 2011) a Anson (2006) považují za nešťastnou okolnost skutečnost, že lidé s postižením jsou často vnímáni jako lidé s jinými potřebami, než jsou lidé bez postižení. Tento přístup může vést k tomu, že lidé s postižením jsou vnímáni jako lidé, kteří potřebují pomoc, a ne jako lidé, kteří mají právo na rovnost.

Tento přístup může vést k tomu, že lidé s postižením jsou vnímáni jako lidé, kteří potřebují pomoc, a ne jako lidé, kteří mají právo na rovnost.

2. Úroveň akceptace postojů k osobám s postižením se liší podle země (Lynch, 2011) nebo podle typu postižení (Lynch, 2011)

1. Úroveň akceptace postojů k osobám s postižením se liší podle země (Lynch, 2011) nebo podle typu postižení (Lynch, 2011)

2. Úroveň akceptace postojů k osobám s postižením se liší podle země (Lynch, 2011) nebo podle typu postižení (Lynch, 2011)

3. Úroveň akceptace postojů k osobám s postižením se liší podle země (Lynch, 2011) nebo podle typu postižení (Lynch, 2011)

4. Úroveň akceptace postojů k osobám s postižením se liší podle země (Lynch, 2011) nebo podle typu postižení (Lynch, 2011)

5. Úroveň akceptace postojů k osobám s postižením se liší podle země (Lynch, 2011) nebo podle typu postižení (Lynch, 2011)

6. Úroveň akceptace postojů k osobám s postižením se liší podle země (Lynch, 2011) nebo podle typu postižení (Lynch, 2011)

7. Úroveň akceptace postojů k osobám s postižením se liší podle země (Lynch, 2011) nebo podle typu postižení (Lynch, 2011)

8. Úroveň akceptace postojů k osobám s postižením se liší podle země (Lynch, 2011) nebo podle typu postižení (Lynch, 2011)

Sociální začlenění a postoje k osobám s postižením

28. 11. 2012

Sociální inkluzi z pohledu speciální pedagogiky a andragogiky je možné vymezit jako zapojení se jedince do komunitního a širšího společenského života, včetně spotřebitelského chování, využívání služeb a participace na ekonomicky a sociálně ceněných aktivitách (Abbott, 2006).

- Společenské postoje významně ovlivňují každodenní život, postoje a chování osob s postižením, stejně jako jejich životní zkušenosti a možnosti (Chan, F. a kol. 2002; Leung, P. 1993).

- Jsou-li negativní, fungují jako „neviditelné bariéry“ jejich začlenění do společenského, vzdělávacího a pracovního života a pro jejich každodenní život znamenají významný zdroj stresu, nízkého sebevědomí a negativních pocitů (Chubon, R. A. 1992).

Negativní postoje:

stigmatizace osob s postižením, soucit, rozpaky či strach v každodenním kontaktu, nízká očekávání vůči nim, předsudky, stereotypy, negativní postoje a diskriminace.

To vše může vyústit do takových vzorců chování, které můžeme charakterizovat jako sociální odmítání nebo udržování sociální distance od osob s postižením.

Stigma je navíc obvykle internalizované a stigmatizovaní mají tendenci se s ním ztotožnit, což může vyústit v dobrovolnou izolaci sebe sama.

Samotné osoby s postižením podle Halla (2009 in Lynn, 2011) a Abbott (2006) považují z pohledu sociální inkluze za zásadní tyto oblasti:

- být přijímán jako osobnost bez ohledu na postižení,
- existence významných a oboustranných interpersonálních vztahů,
- zapojení do aktivit,
- být zaměstnán,
- žít ve vhodném prostředí (odpovídajícím),
- využívání formální a neformální podpory.

Výzkumy postojů k osobám s postižením

- úskalí**

- shrnutí**

1. Situace ohledně postojů k osobám s postižením se zlepšuje (ukazuje to například Survey of Attitudes to Disability v Irsku z roku 2006 nebo British Social Attitudes Survey z roku 2009).

2. Existuje vztah mezi postoji a osobní zkušeností s kontaktem s lidmi s postižením. Kontakt s lidmi s postižením za určitých podmínek může redukovat předsudky, přičemž nejefektivnější jsou v tomto ohledu vztahy zahrnující emoce (přátelství). Tato teze je označována jako „hypotéza kontaktu“ (Allport 1954)

3. Postoje zůstávají negativní především v soukromých a blízkých vztazích. Postoje k osobám s postižením ve veřejné sféře (v oblasti vzdělávání či zaměstnání) bývají relativně pozitivní, zatímco ve sféře privátní nejsou osoby s postižením akceptovány v podobné míře (Grand, S. A. a kol., 1982; Chen, R. K. a kol. 2002).

4. Diskriminace na pracovním trhu zůstává pro osoby s postižením obrovským problémem, může mít pro život osob s postižením dalekosáhlé důsledky a roztáčet koloběh negativních postojů a společenské i ekonomické exkluze v důsledku nedostatečného příjmu a nízkého sebevědomí.

5.Obecné postoje mají tendenci být pozitivnější než konkrétní postoje.

6. Ve výzkumech postojů je patrná určitá hierarchie přijetí osob s postižením, na jejímž vrcholu jsou osoby se smyslovým a fyzickým postižením, zatímco přijetí osob s mentálním postižením (nebo poruchami učení, duševním onemocněním) je výrazně nižší.

7.Lidé s postižením a lidé bez postižení mají podobné postoje k celé řadě otázek týkajících se postižení.

Communist regime (1948 -1989)

<http://tourism.cz>

Po padesátce si dvě ženy zařizují společné bydlení. Příběh, který dojíká

16. ledna 2010 1:00

Marie a Jiřina, ženy s mentálním postižením, se konečně dočkaly. Ve svých padesáti letech budou mít poprvé v životě možnost vyzkoušet si samostatné bydlení. Na rozdíl od takzvaného chráněného bydlení, kde měly pracovníky sociálních služeb nablízku čtyřadvacet hodin, tady je budou navštěvovat jen na dvě tři hodiny odpoledne.

Chtěl bych vědět, jestli tam budou mít nějaký výběh. Nebo aspoň dvoumetrovou zed' nebo tak něco.

METRP00743TC

PETICE

dle čl. 18 Listiny základních práv a svobod
a zákona č. 85/1990 Sb. o právu petičním

MĚSTSKÝ ÚŘAD
TŘEBONĚ
Datum - 7. 05. 2012
Místo
Přílohy

My, níže podepsaní obyvatelé sídliště Hliník v Třeboni, prostřednictvím této petice odmítáme prodej pozemku p. č. KN 1038 o výměře cca. 944 m², tedy parkoviště u pláže, krajskému úřadu Jihočeského kraje za účelem plánované stavby chráněného bydlení. Toto místo je plně využíváno zvláště v turistické sezoně a je nepostradatelnou součástí části města.

Jeho zrušení významně zkomplikuje život obyvatelům sídliště nejenom tím, že ubude míst k parkování, ale omezí se výrazně výjezd z obytné zóny. Parkoviště bude chybět i turistům, kteří díky jeho ideálnímu umístění právě odtud začínají návštěvu Třeboně. Postrádat ho budou i návštěvníci tradičních akcí jakou jsou veslařské regaty či kulturní festivaly.

Ve volebních programech koaličních stran se objevuje požadavek na rozšiřování parkovacích míst ve městě. Proto považujeme za nesmyslné rušit plně funkční parkoviště, když by se pro plánovanou stavbu našlo jistě vhodnější, zatím nevyužitě místo.

Požadujeme, aby byl záměr prodeje tohoto pozemku zrušen a parkoviště zůstalo zachováno.

Za petiční výbor:

Petr Kabrna, Hliník 267, Třeboň
Marie Ulrichová, Hliník 578, Třeboň

Zastupovat petiční výbor při jednání se státními orgány je oprávněn:

Petr Kabrna, Hliník 267, Třeboň
Marie Ulrichová, Hliník 578, Třeboň

**CHCETE ŽÍT S NEBEZPEČNÝMI
MENTÁLNĚ ZAOSTALÝMI
SPOLUOBČANY ? ? ?**

Většina členů zastupitelstva kladně hlasovala pro
výstavbu 2 ústavů na ulicích Nad Fojstvím a
Rožnovská.

Během existence tohoto ústavu v Zašové zde došlo
k několika **VRAŽDÁM MEZI TĚMITO
CHOVANCI!!!**

"Drtivá většina byla proti. Sami máme velké množství sociálních problémů a kdyby u nás podobné zařízení bylo, tak bychom měli v tomto směru jen další komplikace," míní starostka Stráže pod Ralskem Věra Reslová.

Byl jsem se v tom ústavu osobně podívat a neumím si představit, že by se nám po návsi mentálně postižené ženy pohybovaly. Nemohlo by to fungovat," poznamenal Havlín.

"My jsme sepsali a zveřejnili petici, kterou podepsalo víc než 500 našich lidí. Nesouhlasí, aby bylo uprostřed našeho města ubytovaných 24 klientek. Je to příliš mnoho na necelé tři tisíce obyvatel. Tolik mentálně postižených žen by se zde nezačlenilo, existují totiž studie, že v městech naší velikosti by se jich mohlo integrovat maximálně šest," říká starosta Zákup Radek Lípa.

Náš výzkum (prosinec 2011)

1) Reprezentativní vzorek české populace starší 15 let (N = 1797)

- adaptovaná verze Bogardovy škály sociální distance

2) Vzorek univerzitních studentů - učitelství a speciální pedagogika (N = 155)

- adaptovaná verze Bogardovy škály sociální distance
- škála SACIE - Sentiments, Attitudes, and Concerns about Inclusive Education (Sharma, Forlin a Loreman, 2007)
- 19 výroků + Likertova škála

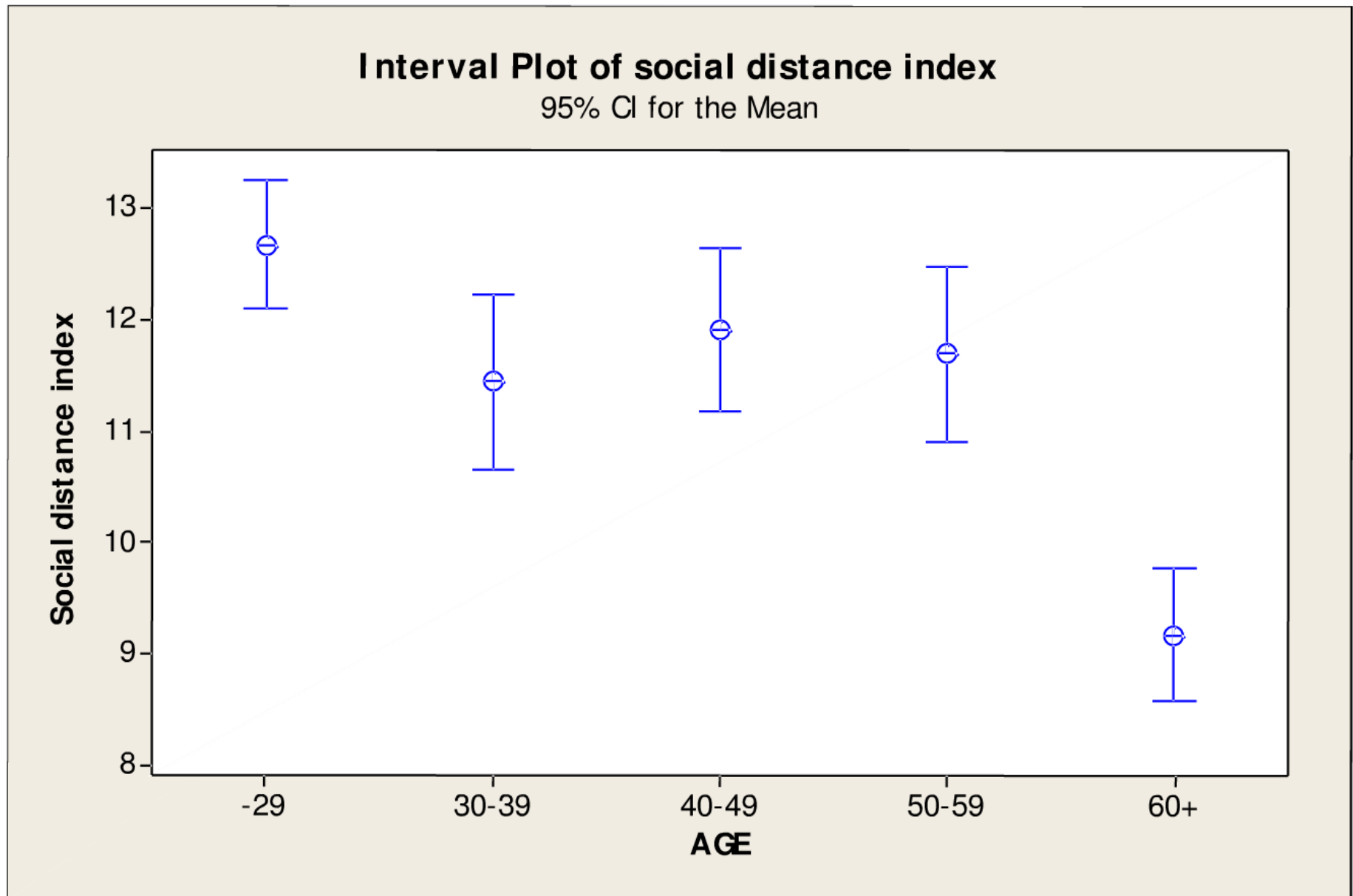
Souhlasil/a byste s tím, aby člověk s daným typem postižení byl vaším:

- spolupracovníkem,
- nadřízeným
- podřízeným
- kamarádem
- spolužákem vašeho dítěte
- vaším spolužákem
- životním partnerem vašeho dítěte
- sousedem.

Souhlasil/a byste s tím, aby člověk s daným typem postižení byl vaším:

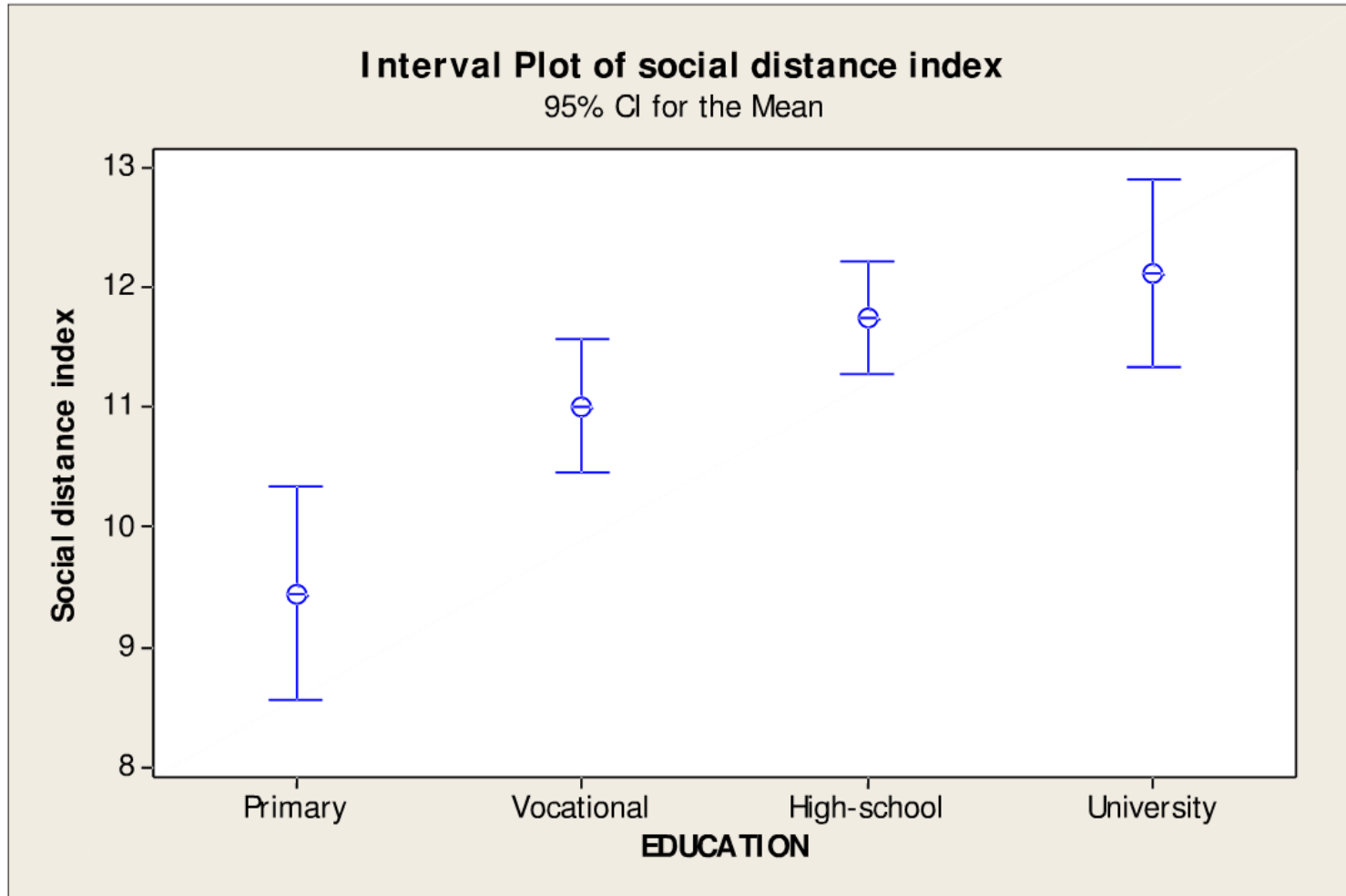
- spolupracovníkem,
- nadřízeným
- podřízeným
- kamarádem
- spolužákem vašeho dítěte
- vaším spolužákem
- životním partnerem vašeho dítěte
- sousedem.

- H1: Mladí lidé mají pozitivnější postoje než starší lidé k osobám s postižením.

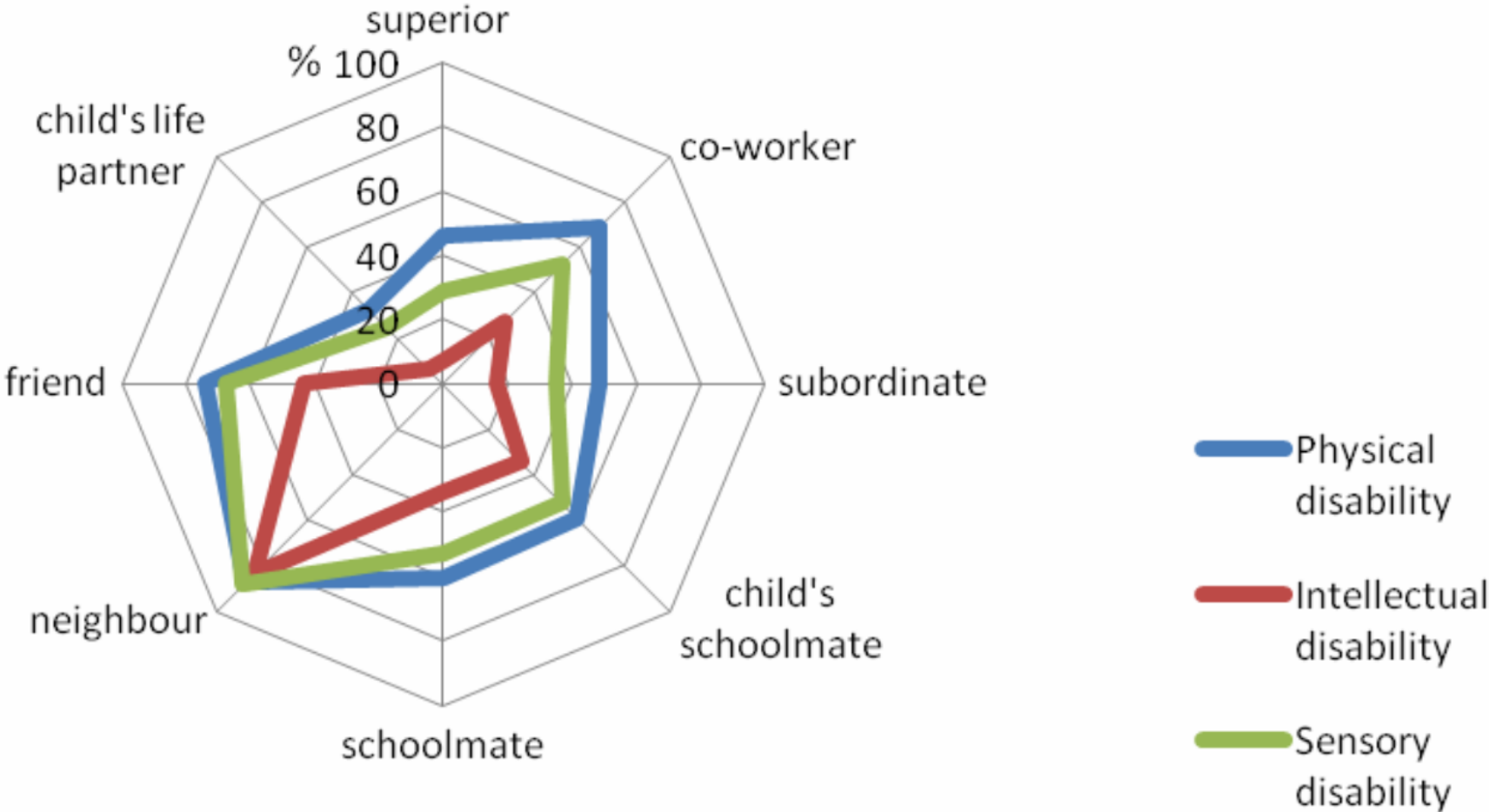

(ANOVA, $p = 0,0001$, $F = 18,11$, $DF = 4$).

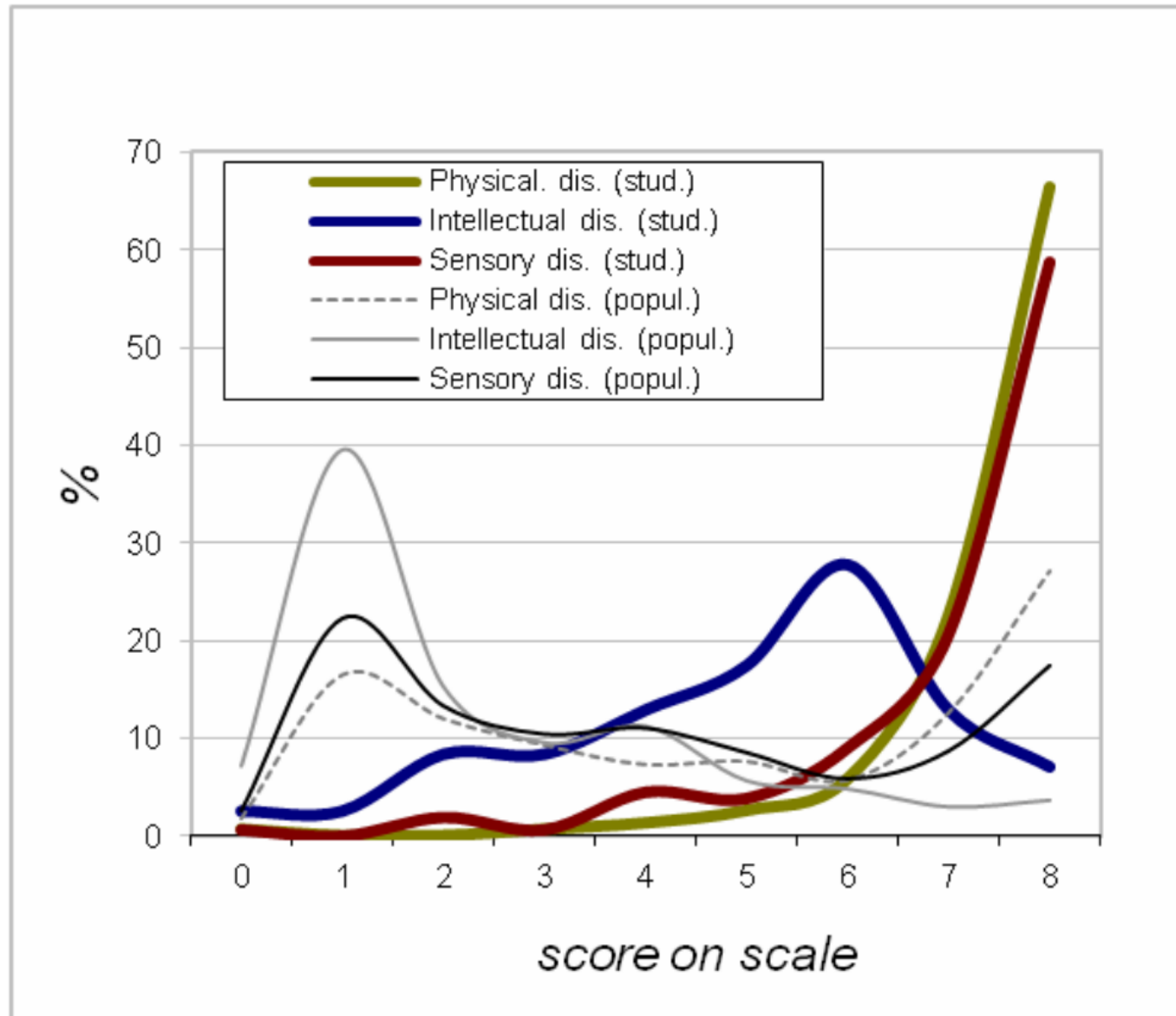
- H2: Vzdělanější lidé mají pozitivnější postoje k osobám s postižením než méně vzdělaní.

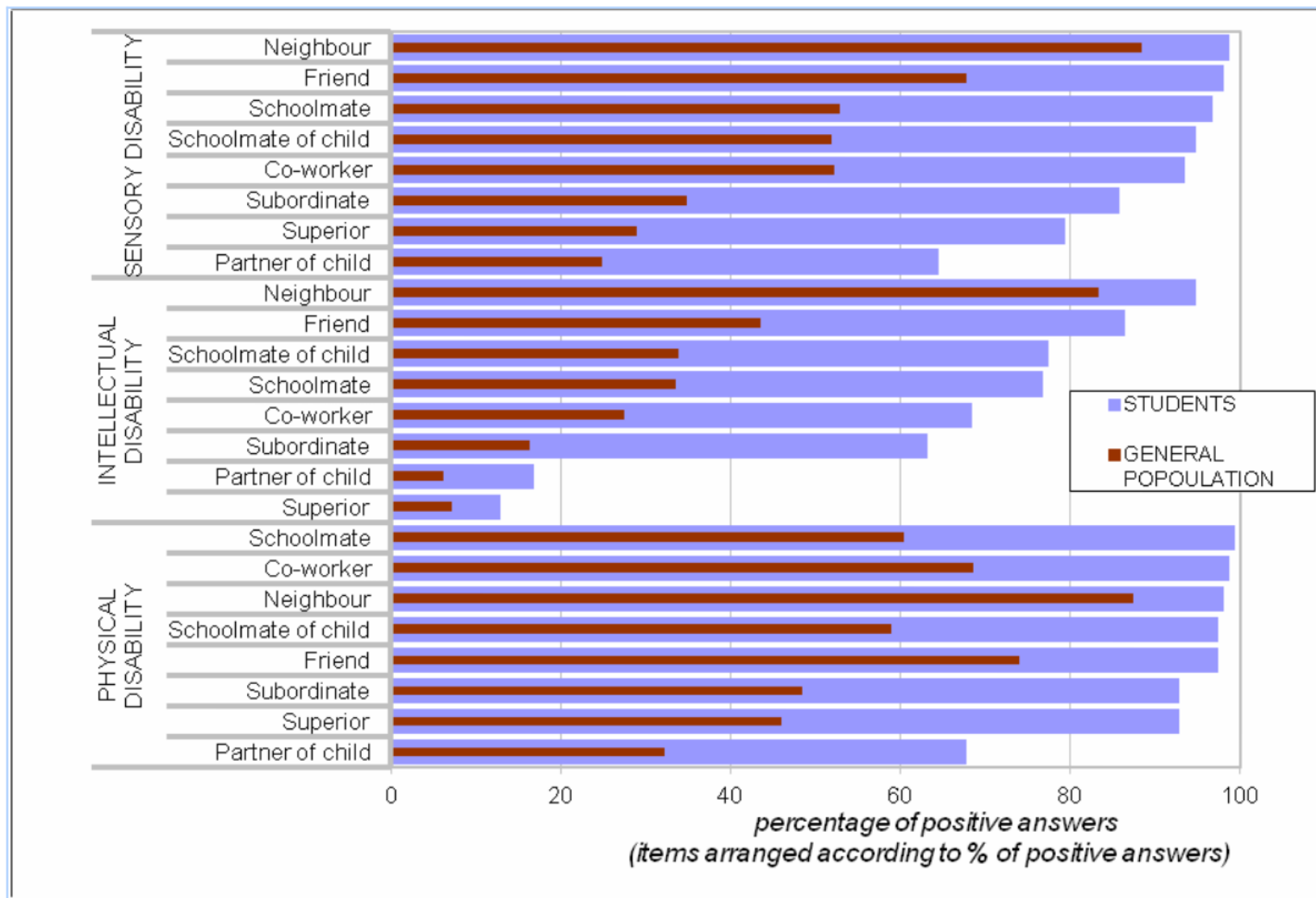
Sociální distance podle druhu postižení a typu vztahu

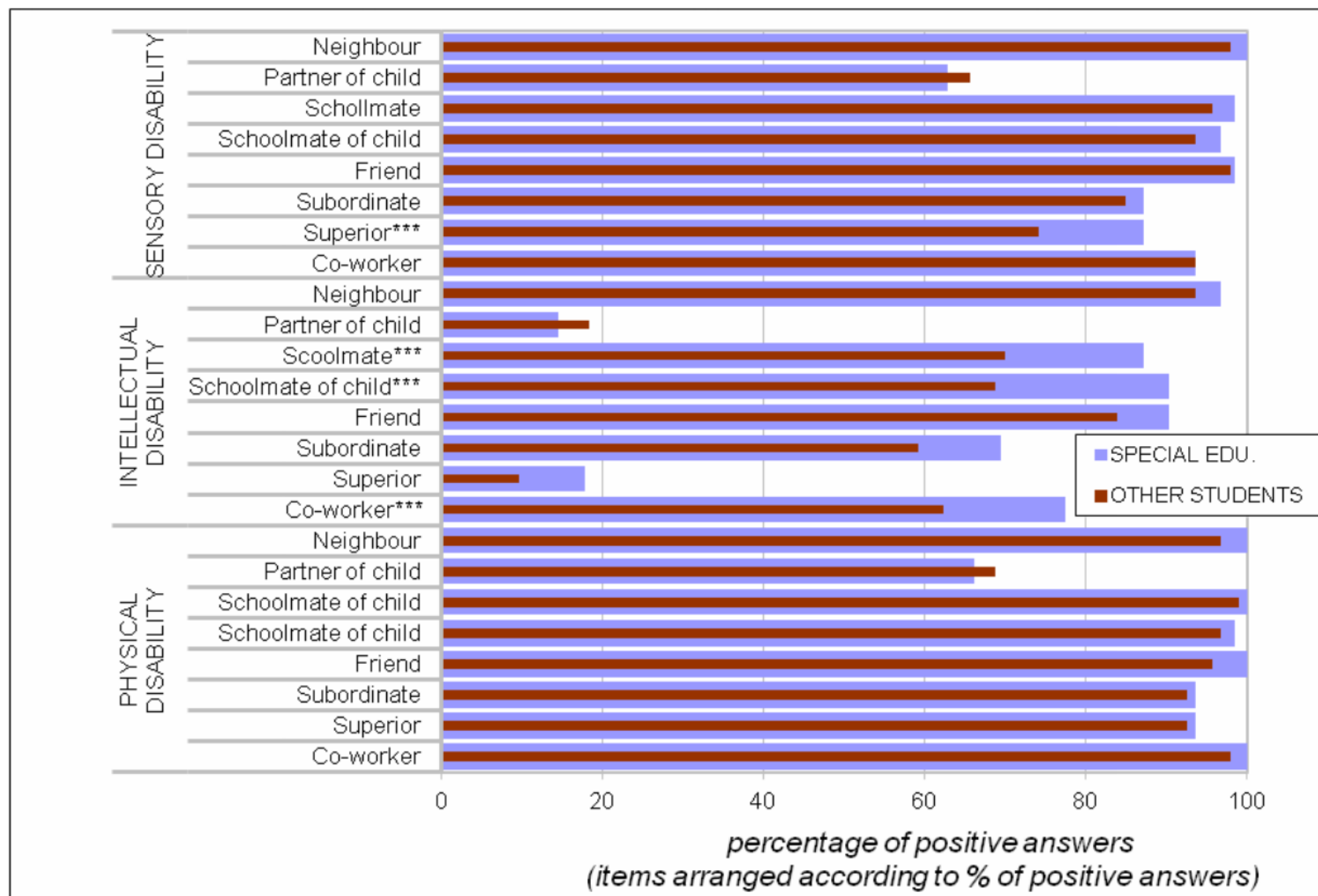
Attitudes toward people with disabilities (students vs. general population), % of respondents accepting given number or the relationship

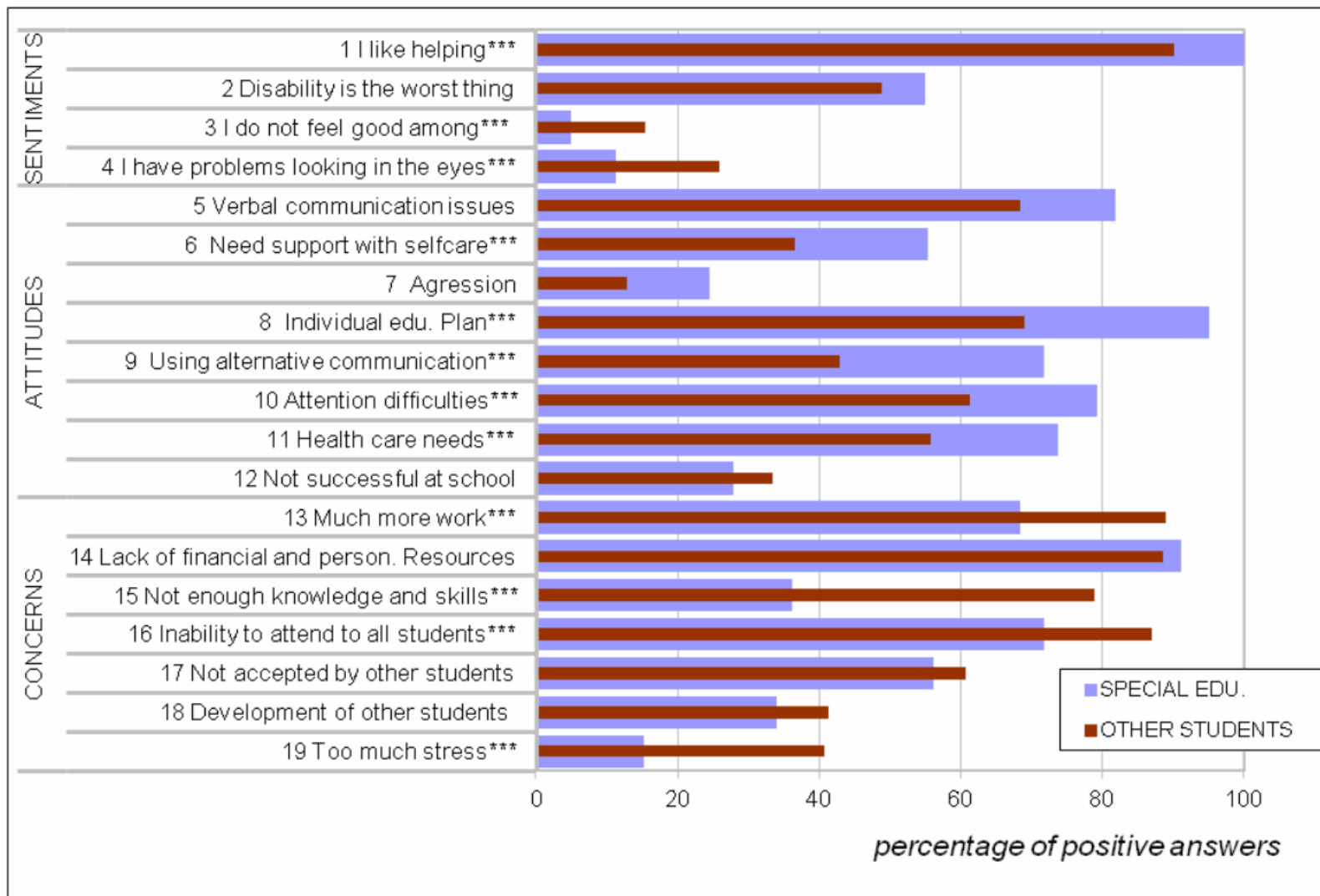

Postoje k osobám s různými typy postižení - srovnání studentů a obecné populace

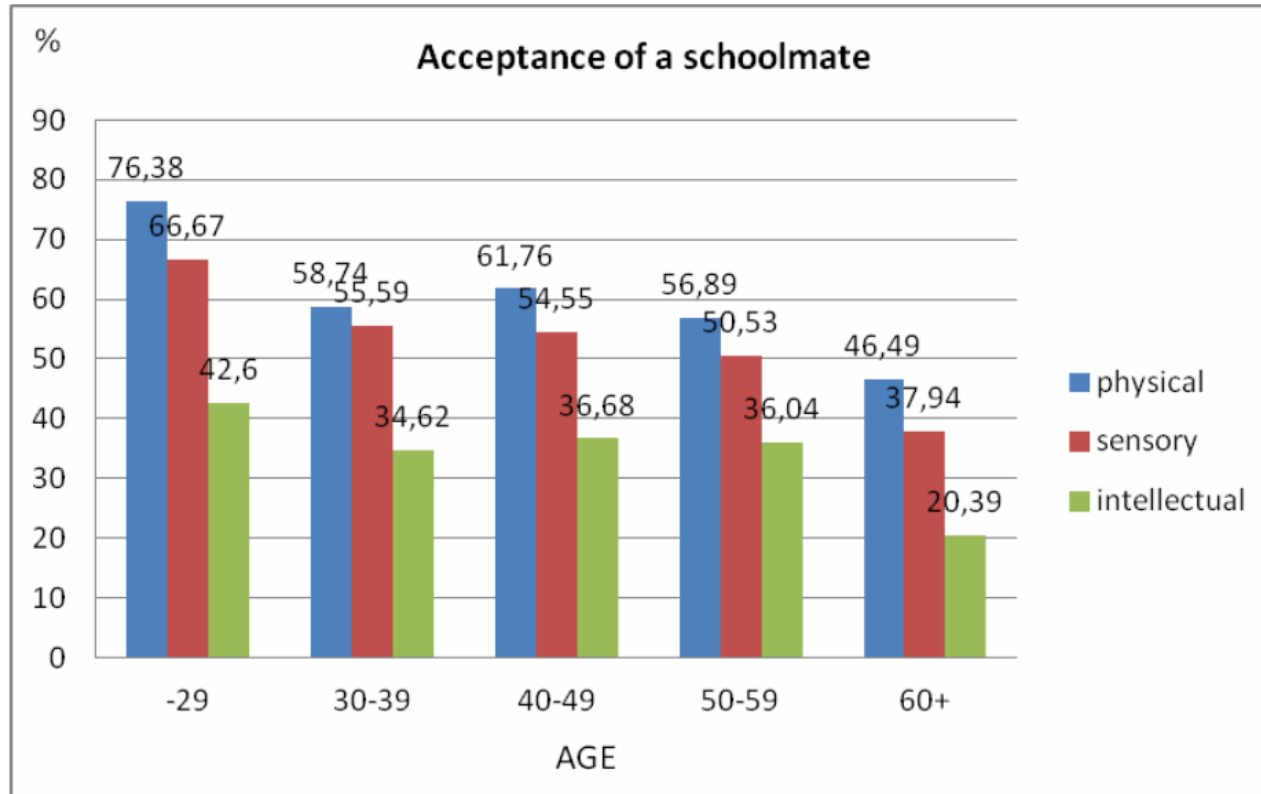
Postoje k osobám s různými typy postižení - srovnání studentů speciální pedagogiky a ostatních studentů

Akceptace spolužáka podle věku a typu postižení

Pearson Chi-Square (Physical Dis. $X^2=21,650$; DF = 3; P-Value = 0,0001; Sensory Dis.; $X^2= 15,856$; DF = 3; P-Value = 0,001, Intellectual Dis. $X^2 = 5,141$; DF = 3; P-Value = 0,162)

Pearson Chi-Square (Physical Dis. $X^2= 87,212$; DF = 4; P-Value = 0,0001; Sensory Dis. $X^2= 77,246$; DF = 4; P-Value = 0,0001; $X^2= 54,339$; DF = 4; P-Value = 0,0001)